

నామకరణం

శ్రీధరణికోట శ్రీనివాసులు

పురిటిగది ప్రవేశించి ఆనాటికి పదిరోజులైంది మా కనకం. అంతవరకు ఆమెను నేను చూడలేదు. ఇంట్లో పెద్దవాళ్లుండిగా నేను చూడవలసిం దేముంది? ఆనాడు ఆదివారం కానడంవల్ల యింట్లోనే వున్నాను. అమ్మగూడా అంది, 'దాన్ని ఓ సారి చూడ గూడదురా' అని. సరే అనుకొని పురిటిగది ముందు కొచ్చి తొంగి చూచా. యేవో మధురస్వప్నాలు కంటూ పసిపాపను తన గుండెకాయగా బిల్వో పెట్టుకొని మహానందం అనుభవిస్తూవుంది. ప్రపంచాన్నంతా ఆగదిలోనే చూస్తూంది. తన బిడ్డనుగురించి యెన్నో తియ్యటి కలలు కంటోవుంది.

అమ్మయి చక్కగా చదవుతుంటుంది. పెద్దదవుతుంది. వైభవంగా పెళ్లిఅవుతుంది. ఆల్మరింటికి వెళ్తుంది. యెన్నోనేడ్డలు

జరుగుతాయి. తనకు ఓ ఆల్లుడంటూ వస్తాడు యెన్నో పిరజ్యాకువరాలు ఆడుగుతుంటాడు. యివ్వలేక యింటి వాళ్లు మూలుతారు. యెదోవిధంగా వాళ్లకుముట్ట చెప్పాలి అంటూ తను బిడ్డపక్షన వాదిస్తుంది. "అబ్బా యెంతగోల తెచ్చిపెట్టింది. మా కనకం బిడ్డను కని! చల్లగా వున్న యింట్లో ఓ తుపాను వుట్టించిందే!....."

'కనకం' అంటూ పిల్చా. నావైపుచూచి చల్లగా నవ్వింది సిగ్గు అభినయస్తూ, తన చెయ్యలసిన పని అంతటితో పూర్తి అయినట్టుగా.

"అలోగ్యంగా వుండా శరీరం? కనకం" అన్నాను నేను. ఉన్నానన్నట్టుగా తలవూపింది కనకం.

"పాపను చూస్తావట్రా! అంటూ అమ్మ గదివైపు వచ్చింది.

"యిప్పుడే చూడడమూ అసహ్యం గానూ, తర్వాత చూడొచ్చులే" అన్నాను.

"రంగు, రూపు తల్లిలాగే వుంటుందిరా. కాళ్లుమాత్రం మీ బామ్మలాగు దొడ్డికాళ్లు. ముక్కు సరిగ్గా నీచే!" అంటూ వర్ణన మొదలెట్టింది అమ్మ.

"అప్పుడే యెలాగు తెలుస్తుందమ్మా. పసికూన" అన్నాను నేను.

"తెలియకపోవడ మేమిటిరా. సరిగ్గా కనపడుతుంటేను. ఆ కనకం బొమ్మలు చూశావూ సరిగ్గా తాతవే - కళ్లుమాత్రం నావి" అని ఆవిడ మురిసిపోయింది.

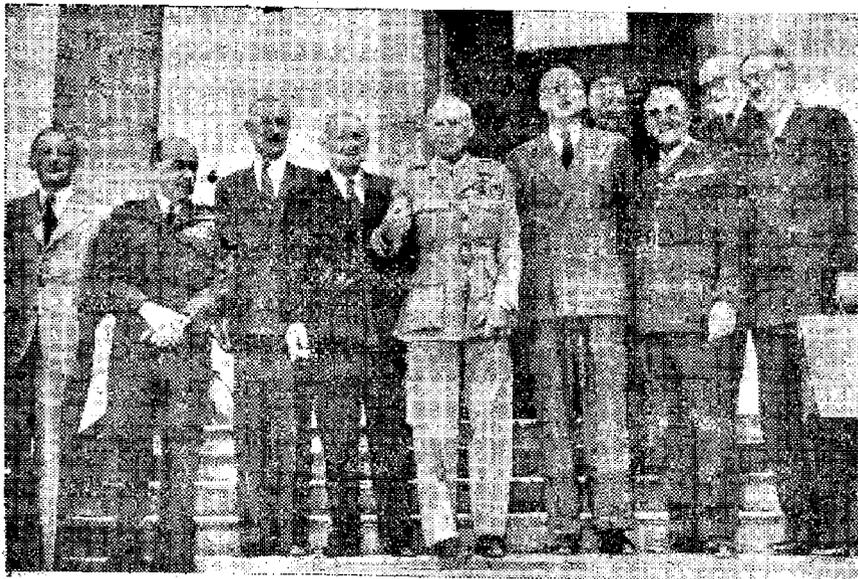
"యేమిటో మీ ఆడ వాళ్ల మాటలు. యింకా కళ్లనా తెరువలేదు, అప్పుడే నీ కళ్లలాగే వున్నాయని యేలాగ కనుపించాయే!" అంటూ నాన్న కచ్చాడు గదివైపు.

"అట్లా మాట్లాడారేం. పసికూనైతే మాత్రం ముక్కు మొహం పరిమితి తెలియదూ!...కొడలంటుంది వాళ్ల అమ్మమ్మ కళ్లలా గున్నాయని. ముక్కు మొహం సరిగ్గా వాళ్ల నాన్నలంగే వున్నాయని-కాని నేను బతికివుంటే చూస్తాను కళ్లుమాత్రం వాళ్ల అమ్మమ్మకళ్లు కావు. నేను ఆవిడను చూచానుకదూ. ఆవిడవి ఏలకళ్లు. మామూలుగా కురచగా వుండేమనిషి. మన చంటి దెక్కడ. ఆవిడ యెక్కడ. కవుచిప్పల్లగా కళ్లు, భారీ శరీరం నా అమ్మది. సరిగ్గా చేయెత్తుమనిషి అవుతుంది" అంటూ ముగించింది తన శోరణిని అమ్మ.

"పిల్లలకు మహావస్తే తిటిదండ్రుల పోలికలు వస్తాయేమో కాని అమ్మమ్మ పోలికలు తండ్రి, మేనమామకూతురు పోలికలు వస్తాయమ్మా నీ చాదస్తం కాకపోతే" అన్నాను నేను.

"రాకపోవడ మేమిటి రా - నీ వాలకం అంతా మాతాతనే. చెల్లాయిను చూచావూ. సరిగ్గా మా ఆమ్మే - కళ్లుమాత్రం మా చెల్లెలివి. నడుస్తూవున్నప్పుడు వెనకనుంచి చూస్తే సాక్షాత్ మా అమ్మలాగే కనబడుతుంది. దాన్ని చూచినప్పుడల్లా అమ్మజ్ఞాపకాని కొస్తుంది". అంటూ కంట సీరోత్తుకుంది అమ్మ.

"నీ పుట్టింటివరస నీ పిల్లల కొచ్చిట్టు నీ కోవలపిల్లలకు దాని పుట్టింటివరస రావూడదేం" అన్నాడు నాన్న సవ్యతూ.

పదమంది యూనియన్ సూపర్వైజర్లకు సమావేశం సి.స్వెల్ ప్రధాన కార్యాలయంలో సమావేశమైనారు.

నా మ క రణం

(16-వ పేజీ తరువాయి)

“రాజుడదని నే నన్నానంటి రాజేదని అన్నాను వస్తే వచ్చిందని అనడానికి నాకోట అంటూ కొంచెం మొహం ముడుచుకుంది.

“పోనీ - యేది వచ్చి యేది రాకున్నా నీ సోదమాత్రం నీ మనసురాతికి రాకుండా వుంటే సంతోషిస్తాం” అన్నాడు నాన్న.

ఆందరం నవ్యాం అమ్మకు కోపం వచ్చినది యింట్లోకి వెళ్ళుతూ యెడోలెండి, ఈపోవతో యెలాగో కాలం గడిచింది” అని గొణిగింది.

* * *

భోజనం చేస్తూ వున్నప్పుడు అమ్మ ఆడి గింది. “నంటిదానికి యేం చేరు పెట్టాలి అనుకుంటున్నారా నాయనా” అని.

“యేకో మీ యిప్పమొచ్చింది పెట్టం దమ్మ - పెద్దవాళ్ళుండగా మా చేమిటి” అన్నాను నేను.

“యిప్పటికేరు యెవరికి తెలియాలి నాయనా రెండే అక్షరాలు మొరతుల్లాగ ఉంటాయెగిరి - సుశీలతముక్కరము అక్షరాలూరాను ఒక్కక్షరం పెద్ద వస్తాయె

యేమో క - గ - ఆ - ఇ - అని” అంది అమ్మ.

“పోనీ నీ యిప్పమొచ్చినట్టు పెట్టుకో వచ్చు” అన్నాను నేను.

“అసలు విషయం చెప్పడం మరచాను మీ బామ్మకు నీవంటే ప్రాణం, పాపం బతికి వున్నప్పుడు ప్రేమకొద్దీ యెన్నో పాద్య అంటూ వుండేది నీ కడుపులా పుడ్తావని, మీ నాన్నకుగూడా అమెజేర పెట్టుకోవాలని వుంది.” అని అన్నది అమ్మ.

“అయితే సరి - ఆమెజేర పెట్టండి” అన్నాను.

* * *

కనకం అడిగింది “యేమంటి అమ్మాయి చేరు యేం పెట్టుకుందాం” అని.

“నీయింట్లో వచ్చింది పెట్టు కనకం” అన్నాను.

“ఈ అమ్మకేరు పెట్టుకోవాలని వుండంటే ఆమెజేర కార్థం మానాన్న మొన్న వచ్చినప్పుడు అదే అన్నాడు. అమ్మపోయి యిప్పటికి నాలుగుసంవత్సరాలయింది మొన్న స్వప్నంలో కనకపతి చెప్పింది, తన జ్ఞాపకార్థం కడుపు తనపేరు పెట్టుకోమన్నో” అంది కనకం.

“అయితే యింకో, ఆమెజేర పెట్టుకో” అన్నాను నేను.

* * *

నానుకరణంకోజు నాన్న అడిగాడు. “బిడకు యేం చేరు పెట్టుకుంటావయ్యా” అని.

“నెంకటరత్నం” అన్నాను నేను.

“అబ్బే - యేం బావుంటుందిరా - పాతే చేరు” అన్నాడు నాన్న.

“బామ్మచేరు, అత్తయ్య చేరు కలిసి వస్తుంది నాన్నా యీ చేరులో. బామ్మ చేరు పెట్టాలని కొందరి యింట్లం అత్తయ్య చేరు పెట్టాలని కొందరి యింట్లం. ఆంచేత అందరినీ సంతోషపెట్టడానికి ఈ చేరు బావుంటుంది నా సుద్దేశ్యం” అన్నాను నేను.

“అలాగా.. బాగానే వుంటుంది” అన్నాడు నాన్న.

* * *

పాప కనకంచేతుల్లో వున్నప్పుడు ‘రత్నం’ అని పిలుచుకొని మా కనకాన్ని సంతోషపెట్టున్నాను.

పాప అమ్మనాన్న చేతుల్లో వున్నప్పుడు ‘వెంకటా’ అంటూ పిల్చుకొని నాళ్ళని సంతోషపెట్టున్నాను.

అంతా కలిసి కూర్చున్నప్పుడు ‘నెంకట రత్నం’ అని పిల్చుకొని అందరినీ సంతోష పెట్టున్నాను.

వీరితోపాటు యింకో యిద్దరినీ సంతోష పెట్టున్నానేమో ?

అందరిసంతోషమే నా సంతోషము.

గర్భ నిరోధిని

కరీరాకాగ్యమునకు భరిగంలేకుండా కొంత కాలమువరకు గర్భం రాకుండా ఆవుటకు బాషధం రు 10 లు చాలాకాలంవరకు రాకుండా చేయుటకు రు 25 లు, షి ఫి చార్జీ రు 1-0-0

డాక్టర్ రత్నం నన్ను, మంకవేది దిల్ దింగ్స్, హైద్రాబాద్, దక్కన్